

Liběšický

Poutníček

roč.21, č.5

30.1. 2022

30.1. Ne 4. neděle v mezidobí
Mše svatá v 10.00 v Liběšicích,
v 15.00 v Domoušicích, v 17.00 ve Velké Černoci

31.1. Po památka sv. Jana Boska, kněze

1.2. Út úterý 4. týdne v mezidobí
Mše sv. v 10.00 v domově pro seniory v Žatci

2.2. St (svátek Uvedení Páně do chrámu)

Adorační den za nová povolání a za rodiny

celodenní tichá adorace před Nejsvětější svátostí v kapli Božího Milosrdenství
Mše sv. v 8.00 a v 17.00 v Liběšicích

3.2. Čt památka sv. Blažeje, biskupa a mučedníka
od 9.00 vikariátní konference v Žatci,
Mše sv. v 17.00 v Liběšicích

4.2. Pá pátek 4. týdne v mezidobí

Adorační den a noc naší farnosti

celodenní tichá adorace před Nejsvětější svátostí v kapli Božího Milosrdenství
Mše sv. v 8.00 a v 17.00 v Liběšicích

5.2. So památka svaté Agáty, panny a mučednice
Mše sv. ve 14.00 v Žiželicích,
v 18.00 v Liběšicích – s nedělní platností
v 17.15 modlitba mariánského večeřadla (růženec, zasvěcení Panně Marii)

6.2. Ne slavnost Uvedení Páně do chrámu (Hromnice)
Mše svatá v 10.00 v Liběšicích,
v 15.00 v Domoušicích, v 17.00 v Hřivčicích

- Letošní **Tříkrálová sbírka 2022** skončila u nás krásným výsledkem. Tentokrát se podařilo vybrat celkem 259.909,- Kč, což je i vzhledem k přetrvávající složité pandemické situaci veliký úspěch. Děkujeme Vám všem, kdo jste do sbírky přispěli a všem dobrovolníkům, kteří se na tomto velikém pozhánání podíleli.
- V neděli 6. února oslavíme **slavnost Uvedení Páně do chrámu** neboli **Hromnice**. O této slavnosti se zehňají svíce „hromničky“. Pro své domovy si můžete přinést svíce k pozhánání. Touto slavností končí vánoční výzdoba v kostelích.
- Nabízíme Vám účast na **květnové pouti do Medžugorje**, která se uskuteční v termínu **od 4. do 11. května 2022**. Z organizačních důvodů je nutné znát pevný počet zájemců do konce února. Kdo zvažujete, že byste jeli na tuto pouť, dejte vědět na faru v Liběšicích. Bližší informace budou sděleny následně. Děkujeme.

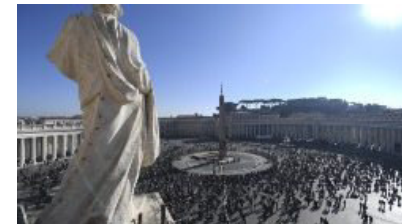
Poutníčkova

příloha

roč.21, č.5

- ❖ Požehnání pro všechny farníky, přátele naší farnosti a dobrodince **denně** v 8:00, ve 12:00 a ve 20:00

Bůh není v zázracích, ale v každodenní realitě

(František, 30.1.2022)

V dnešní liturgii evangelium vypráví o Ježíšově prvním kázání v jeho rodném Nazaretě. Výsledek je hořký: místo souhlasu se Ježíš setkává s nepochopením, a dokonce s nepřátelstvím (srov. Lk 4,21-30). Jeho krajané chtěli spíše než slovo pravdy zázraky, velkolepá znamení. Pán žádný nevykoná a oni ho odmítají, protože říkají, že ho znali už jako dítě, že je Josefův syn (srov. v. 22) atd. Ježíš tedy vyslovuje větu, která se stala příslověnou: "Žádný prorok není přijímán ve své vlasti" (v. 24).

Tato slova prozrazují, že Ježíšův neúspěch nebyl zcela nečekaný. Znal své lidi, znal srdce svého lidu, věděl, jaké riziko podstupuje, a počítal s odmítnutím. Můžeme si tedy položit otázku: pokud tomu tak bylo, pokud předvídal neúspěch, proč se přesto vydal do svého domova? Proč dělat dobro lidem, kteří vás nechtějí přijmout? Je to otázka, kterou si často klademe. Je to však otázka, která nám pomáhá lépe porozumět Bohu. Tváří v tvář našim uzavřenostem neustupuje: nebrzdí svou lásku. Tváří v tvář naší uzavřenosti postupuje vpřed. Odraz toho vidíme v rodičích, kteří si jsou vědomi nevďěčnosti svých dětí, ale nepřestávají je milovat a činit jim dobro. Bůh je takový, ale na mnohem vyšší úrovni. A dnes nás také vyzývá, abychom věřili v dobro, abychom při konání dobra nenechali nic bez povšimnutí.

V tom, co se stalo v Nazaretu, však nacházíme něco jiného: nepřátelství vůči Ježíši ze strany "jeho vlastních" nás provokuje: oni nebyli vstřícní - a my? Abychom si to ověřili, podívejme se na modely přijetí, které dnes Ježíš nabízí svým krajanům i nám. Jsou to dva cizinci: vdova ze Sarepty Sidonské a Syřan Námán. Oba přijali proroky: první Eliáše, druhý Elizea. Nebylo to však snadné přijetí, prošlo zkouškami. Vdova Eliáše přivítala navzdory hladomoru, a přestože byl prorok pronásledován (srov. 1 Kr 17,7-16), byl to politicko-náboženský štvaneč. Na druhou stranu Námán, přestože byl osobou nejvyššího formátu, přijal žádost proroka Elizea, která ho vedla k ponížení, aby se sedmkrát vykoupal v řece (srov. 2 Kr 5,1-14), jako by byl nevzdělané dítě. Vdova a Námán zkrátka přijali proroka díky ochotě a pokoře. Způsob, jak přijmout Boha, je být vždy k dispozici, přijímat ho a být pokorný. Víra prochází tudíž: dostupností a pokorou. Vdova a Námán neodmítli Boží cesty a jeho proroky; byli poddajní, ne rigidní a uzavření.

Bratři a sestry, i Ježíš jde cestou proroků: představuje se tak, jak bychom to od něj čekali. Ti, kdo hledají zázraky, ho nenajdou - pokud hledáme zázraky, nenajdeme Ježíše - ti, kdo hledají nové pocity, intimní zážitky, podivné věci; ti, kdo hledají víru tvořenou mocí a vnějšími znameními, ho nenajdou. Ne, nenajdou ho. Najdou ho jen ti, kdo přijmou jeho způsoby a výzvy, bez stíženosti, bez podezírání, bez kritiky a protažených obličejů. Jinými slovy, Ježíš vás žádá, abyste ho přijali v každodenní realitě, kterou žijete; v dnešní církvi, jaká je; v těch, kteří jsou vám každý den blízcí; v konkrétních potřebných, v problémech vaší rodiny, v rodičích, dětech, prarodičích, abyste tam přijali Boha. Je tu a zve nás, abychom se očistili v řeči dostupností a v mnoha zdravých koupelích pokory. Potřebujeme pokoru, abychom se setkali s Bohem, abychom mu dovolili setkat se s námi.

A jsme vstřícní, nebo se podobáme jeho krajanům, kteří si mysleli, že o něm vědí všechno? "Studoval jsem teologii, absolvoval jsem katechetický kurz... Víím o Ježíši všechno!". Jo, jako blázen! Nebuď hloupý, neznáš Ježíše. Možná si po tolika letech, co jsme věřící, myslíme, že Pána mnohdy dobře známe, máme své představy a úsudky. Rizikem je zvyknout si na to, zvyknout si na Ježíše. A jak si na to zvykneme? Tím, že se uzavíráme, že se uzavíráme před jeho novostí, před okamžikem, kdy zaklepe na vaše dveře a řekne vám něco nového, chce do vás vstoupit. Musíme se dostat z tohoto uvíznutí na pevných pozicích. Místo toho Pán žádá otevřenou mysl a prosté srdce. A když má člověk otevřenou mysl, prosté srdce, může být překvapen, ohromen. Pán nás vždy překvapí, v tom je krása setkání s Ježíšem. Kéž nám Panna Maria, vzor pokory a přístupnosti, ukáže cestu, jak přijmout Ježíše.